

vejelse. Dette Udvalg er ret nær ved at kunne slutte sit Arbejde, og dets Resultat vil da blive forelagt for den samlede Kommission, som ventelig i Løbet af nogle Maaneder vil kunne meddele den høje Rigsdag, hvilke Resultater med Hensyn til Gennemførelsen af dette Problem man er naaet til. Jeg haaber, at den særdeles vanskelige Opgave — thi det er en saare vanskelig Opgave — skal man finde Veje til at løse, Veje, som ogsaa kan staa deres Prøve i Praksis, hvilket desværre ikke er Tilfældet med de Anvisninger, som man gav fra den tidligere Invaliditets- og Alderdomskommissions Side.

Jeg maa endnu en Gang, saa energisk som jeg formaar det, protestere imod, at man taler om denne Kommissions Arbejde som resultatløst. Dette er ingenlunde Tilfældet. Hvis dette Arbejde ikke var udført, maatte vi, inden vi kunde gaa til at gennemføre en Folkeforsikring her i Landet, have beskæftiget os ikke blot med den praktiske Udførelse af denne, men ogsaa sat et Arbejde ind paa en fuldstændig teoretisk Opklaring af hele dette Spørgsmaal; thi det er ikke nok med, at man i Rigsdagen beslutter en Folkeforsikrings Oprettelse og fastsætter, at Præmien skal ydes ved de og de offentlige Kasser, og saa for Resten lader dette Spørgsmaal ordne sig. Der skal ved Gennemførelsen af en saadan Forsikring være et fuldt solidt og paalideligt teoretisk Grundlag, som Tilfældet burde være ved Etableringen af enhver Forsikringsform, men desværre ingenlunde er det i tilstrækkelig Grad ved alle Forsikringsformer.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har paa ny efterlyst Foranstaltninger til Støtte for Arbejdsinvaliderne, og han spurgte om, hvad der i den Anledning blev gjort. Jeg maa derom oplyse, at man fra Ministeriets Side paa den Foranledning, som det ærede Medlems Udtalelser sidste Aar gav, har indledet en Undersøgelse af dette Spørgsmaal i Fortsættelse af de Undersøgelser, som forud var foretaget, ved at rette Henvendelse til Invalidforsikringsfonden og til Arbejderforsikrings-Raadet med Anmodning om at søge tilvejebragt Oplysninger fra Udlandet og søge dem bearbejdet, for at der kunde tilvejebringes et Grundlag, paa hvilket denne Opgave kunde tages op til Løsning ogsaa her i Landet. Det viser sig imidlertid, at Indretningen af saadanne Invalideskoler vil blive særdeles kostbar, det er det Resultat, som Fonden gennem de Oplysninger, den har indsamlet, er naaet til, Fonden har ikke endnu færdig-

bearbejdet det indsamlede Stof, og der er derfor heller ikke endnu til Ministeriet indgaaet nogen Beretning om, hvad man er naaet til. Jeg antager, en saadan Beretning inden alt for lang Tid vil komme, og Spørgsmaalet maa saa paa det Grundlag, der saaledes er tilvejebragt, tages op, men jeg tror at turde sige til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, at man ikke maa vente, at en kostbar Reform paa dette Omraade vil kunne gennemføres i en nærmere Fremtid.

Lærlingeloven har været Genstand for en omfattende Omtale fra det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Side. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har kritiseret forskellige Afgørelser, som er truffet af Indenrigsministeriet, naar Spørgsmaal om Lærlingelovens Forstaaelse har været rettet til Ministeriet. Jeg skal i den Anledning bemærke, at naar det ærede Medlem hævder, at Læremestrene har Pligt til at betale Rekvisitterne for Lærlingene i de tekniske Skoler, og at dette er i Overensstemmelse med den Tekst, som findes i Lærlingekontrakterne, kan det ærede Medlem, hvad det sidste angaar, have Ret. Det, der findes om Lærlingekontraktens Tekst i Lærlingelovens § 4, siger, at Mesteren skal betale den i nærværende Lovs § 11 omhandlede Undervisning i en Handels- eller teknisk Skole; i selve Loven er der altsaa intet bestemt udtalt om, at denne Pligt paahviler Mesteren i det Omfang, som det ærede Medlem mener, altsaa ogsaa saaledes, at den omfatter Pligt til at betale Rekvisitterne. Som bemærket er det rigtigt, at Lærlingekontraktens Tekst indeholder en Bestemmelse om, at Mesteren ogsaa skal betale de nødvendige Udgifter til Rekvisitter til Brug ved Undervisningen. Men Ministeriet har senere udtalt, at der intet er til Hinder for, at denne Bestemmelse, der altsaa ikke findes i Lovens § 4, kan udslettes, naar der i Kontrakten træffes Bestemmelser om, hvem der skal betale Rekvisitterne.

Denne Afgørelse er fremkaldt af en Henvendelse fra Arbejdsgiverforeningen, Foreningen til Lærlinges Uddannelse og Fællesrepræsentationen for Dansk Industri og Haandværk, og i denne Henvendelse er det anført, at Spørgsmaalet kan komme til at dreje sig om ikke ubetydelige Beløb. Lærlingekonsulenten har udtalt i Anledning af dette Spørgsmaal, at han mener, det vilde være en uøkonomisk Fremgangsmaade under alle Omstændigheder at lade Læremesteren betale Rekvisitterne — kun naar Lærlingen selv betaler Rekvisitterne, viser han den fornødne Omsorg for disse —, og at Anskaffelse af Rekvisitter som f. Eks.